Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 113/2010

z dnia 9 lutego 2010 r.

w sprawie wykonania rozporządzenie (WE) nr 471/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi w odniesieniu do zakresu zgłaszanego handlu, definicji danych, sporządzania statystyk handlowych w podziale według charakterystyki działalności oraz według waluty fakturowania, a także w odniesieniu do szczególnych towarów lub przepływów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 37 z 10.2.2010, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/2119 z dnia 2 grudnia 2016 r.	L 329	66	3.12.2016

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 113/2010

z dnia 9 lutego 2010 r.

w sprawie wykonania rozporządzenie (WE) nr 471/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi w odniesieniu do zakresu zgłaszanego handlu, definicji danych, sporządzania statystyk handlowych w podziale według charakterystyki działalności oraz według waluty fakturowania, a także w odniesieniu do szczególnych towarów lub przepływów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

ROZDZIAŁ 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Wyłączone towary i przepływy

Towary i przepływy umieszczone w wykazie w załączniku I wyłącza się ze statystyki handlu zagranicznego.

ROZDZIAŁ 2

DEFINICJE I SPECYFIKACJA DANYCH

Artykuł 2

Kody obrotów handlowych

Dla danych uzyskanych ze źródeł zarejestrowanych przez administrację celną dotyczących obrotów handlowych stosuje się następujące kody:

1 — dla zarejestrowanego przywozu,

2 — dla zarejestrowanego wywozu.

Artykuł 3

Okres referencyjny

1. Okresem referencyjnym jest rok i miesiąc kalendarzowy, w którym towary są przywożone lub wywożone.

Jeżeli źródłem zarejestrowanego przywozu i wywozu jest zgłoszenie celne, okresem referencyjnym jest rok i miesiąc kalendarzowy, w którym zgłoszenie zostało przyjęte przez organy celne.

2. Okres referencyjny jest określony sześciocyfrowym kodem, w którym pierwsze cztery cyfry oznaczają rok, a ostatnie dwie cyfry – miesiąc.

Artykuł 4

Wartość statystyczna

1. ►M1 Wartość statystyczna to wartość towarów w czasie i miejscu przekraczania granicy państwa członkowskiego, w którym towary

▼B

znajdują się w chwili zwolnienia do procedury celnej, przez wprowadzenie towarów do tego państwa członkowskiego (przywóz) lub ich wyprowadzenie (wywóz). ◄

Wartość statystyczna obliczana jest na podstawie wartości towarów, o której mowa w ust. 2, oraz, w razie potrzeby, dostosowywana po uwzględnieniu kosztów transportu i ubezpieczenia zgodnie z ust. 4.

2. Stosownie do zasad określania wartości, ustanowionych w Porozumieniu dotyczącym stosowania art. VII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (Porozumienie WTO w sprawie określania wartości celnej), wartość towarów w przywozie lub wywozie to:

a) w przypadku sprzedaży lub kupna, cena rzeczywiście zapłacona lub należna za przywiezione lub wywiezione towary, z wyłączeniem równowartości samowolnych lub nieprawdziwych;

b) w innych przypadkach, cena, która zostałaby zapłacona podczas sprzedaży lub kupna.

Wartość celna jest stosowana, jeżeli została określona zgodnie z kodeksem celnym dla towarów dopuszczonych do obrotu.

3. Wartość towarów podlegających procesowi uszlachetniania określana jest na podstawie wartości brutto w następujący sposób:

a) wartość nieprzetworzonych towarów przyjmowana jest dla towarów przeznaczonych do uszlachetniania;

b) wartość nieprzetworzonych towarów i wartość dodana w wyniku procesów uszlachetniania przyjmowana jest dla towarów po ich uszlachetnianiu.

▼M1

4. Wartość, o której mowa w ust. 2 i 3, jest w razie potrzeby dostosowywana w taki sposób, że wartość statystyczna obejmuje wyłącznie koszty transportu i ubezpieczenia towarów z miejsca ich wysyłki do granicy państwa członkowskiego, w którym towary znajdują się w chwili zwolnienia do procedury celnej (wartość typu CIF w przypadku przywozu, wartość typu FOB w przypadku wywozu).

▼B

5. Wartość statystyczna wyrażana jest w walucie krajowej państwa członkowskiego, w którym składane jest zgłoszenie celne. Jeżeli dla wyrażenia wartości statystycznej w walucie krajowej konieczne jest przeliczenie waluty, należy zastosować:

a) kurs wymiany obowiązujący w momencie przyjęcia zgłoszenia zgodnie z przepisami dotyczącymi przeliczania walut ustanowionymi w kodeksie celnym, a jeżeli nie jest to możliwe;

b) kurs urzędowy, obowiązujący w momencie przywozu lub wywozu towarów, ustalony przez Europejski Bank Centralny dla państw członkowskich należących do strefy euro, lub oficjalny kurs ustalony przez państwa członkowskie nienależące do strefy euro.

▼B

Artykuł 5

Ilości

Dane dotyczące ilości towarów oznaczane są w następujący sposób:

a) masa netto wyrażana w kilogramach, oznaczająca masę towaru z wyłączeniem opakowania; oraz

b) w stosownych przypadkach, uzupełniająca jednostka miary wyrażana w odpowiednich jednostkach miary, zgodnie z obowiązującą Nomenklaturą Scaloną.

Artykuł 6

Państwa członkowskie przywozu i wywozu

1. Dane dotyczące państw członkowskich przywozu lub wywozu kodowane są zgodnie z nomenklaturą krajów i terytoriów dla celów statystyki handlu zagranicznego Unii Europejskiej oraz statystyki handlu między państwami członkowskimi, ustanowioną przez Komisję, zwaną dalej „Geonomenklaturą".

2. Dane dotyczące państwa członkowskiego, w którym składane jest zgłoszenie celne, wskazują państwo członkowskie, przez którego administrację celną składane jest zgłoszenie celne lub, w przypadku stosowania procedury uproszczonej, zgodnie z jej definicją w kodeksie celnym, do którego administracji celnej składane jest zgłoszenie uzupełniające, w tym odpowiedni zapis w pozycjach deklaranta, jeżeli jest to dozwolone przez organy celne.

▼M1

3. W przypadku przywozu obowiązują następujące zasady:

Jeśli towary zostały dopuszczone do obrotu lub objęte procedurą końcowego przeznaczenia, państwem członkowskim przeznaczenia jest państwo członkowskie, w którym towary znajdują się w chwili zwolnienia do procedury celnej. Jednakże w przypadku gdy w chwili sporządzania zgłoszenia celnego wiadomo, że towary zostaną wysłane do innego państwa członkowskiego po zwolnieniu, takie państwo członkowskie jest państwem członkowskim przeznaczenia.

Jeżeli towary są objęte procedurą celną uszlachetniania czynnego, państwem członkowskim przeznaczenia jest państwo członkowskie, w którym odbywa się pierwszy etap przetwarzania.

Nie naruszając przepisów akapitów 1 i 2 niniejszego ustępu, do celów przekazywania danych, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 471/2009, państwem członkowskim przeznaczenia do celów wymiany danych jest państwo członkowskie, w którym towary znajdują się w chwili zwolnienia do procedury celnej.

4. W przypadku wywozu obowiązują następujące zasady:

Państwem członkowskim rzeczywistego wywozu jest państwo członkowskie, w którym towary znajdują się w chwili zwolnienia do procedury celnej.

▼M1

Jednakże w przypadku gdy wiadomo, że towary zostały przywiezione z innego państwa członkowskiego do państwa członkowskiego, w którym towary znajdują się w chwili zwolnienia do procedury celnej, to inne państwo członkowskie jest państwem członkowskim rzeczywistego wywozu, pod warunkiem że:

(i) towary zostały przywiezione z tego innego państwa członkowskiego wyłącznie w celu zgłoszenia ich do wywozu; oraz

(ii) eksporter nie ma siedziby w państwie członkowskim, w którym towary znajdują się w chwili zwolnienia do procedury celnej; oraz

(iii) wprowadzenie do państwa członkowskiego, w którym towary znajdują się w chwili zwolnienia do procedury celnej, nie miało charakteru wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub transakcji traktowanej jako takie nabycie, o których mowa w dyrektywie Rady 2006//112/WE ([1]).

Jeżeli towary są wywożone po przeprowadzeniu procedury celnej uszlachetniania czynnego, państwem członkowskim rzeczywistego wywozu jest państwo członkowskie, w którym odbywał się ostatni etap przetwarzania.

Nie naruszając przepisów akapitów 1, 2 i 3 niniejszego ustępu, do celów przekazywania danych, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 471/2009, państwem członkowskim rzeczywistego wywozu do celów wymiany danych jest państwo członkowskie, w którym towary znajdują się w chwili zwolnienia do procedury celnej.

▼B

Artykuł 7

Państwa partnerskie

1. Dane dotyczące państw partnerskich kodowane są zgodnie z obowiązującą Geonomenklaturą.

2. W przypadku przywozu dane dotyczące kraju pochodzenia wskazują kraj, w którym odbył się cały proces produkcji towarów lub ostatnia ich znacząca transformacja zgodnie z przepisami kodeksu celnego, ustanawiającymi zasady dotyczące niepreferencyjnego pochodzenia.

▼M1

W przypadku przywozu dane dotyczące kraju pochodzenia i kraju wysyłki wskazują państwo członkowskie lub państwo trzecie, z którego towary zostały pierwotnie wysłane do państwa członkowskiego, w którym towary znajdują się w chwili zwolnienia do procedury celnej, jeżeli w państwie pośrednim lub w państwie trzecim nie miała miejsca ani transakcja handlowa (np. sprzedaż lub przetwarzanie), ani nie doszło do zatrzymania niezwiązanego z przewozem towarów. Jeżeli takie zatrzymanie lub transakcja handlowa miały miejsce, dane te wskazują ostatnie państwo pośrednie lub państwo trzecie.

([1]) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

▼B

3. W przypadku wywozu dane dotyczące ostatniego znanego kraju przeznaczenia wskazują ostatnie państwo trzecie, które w momencie zwalniania do procedury celnej lub obróbki zatwierdzonej przez organy celne posiada wiedzę, że towary zostaną dostarczone.

Artykuł 8

Kody towarów

Dane dotyczące towarów kodowane są:

a) w przywozie – zgodnie z kodem towaru w podpozycji Taric;

b) w wywozie – zgodnie z kodem towaru w podpozycji Nomenklatury Scalonej.

Artykuł 9

Procedura statystyczna

1. Procedura statystyczna określa różne właściwości stosowane w rozróżnianiu transakcji handlowych, w szczególności zgodnie z ich umiejscowieniem w procedurze celnej.

2. Kod procedury statystycznej to – w dających się zastosować przypadkach – kod pochodzący od czterocyfrowego kodu określającego zadeklarowaną procedurę zgodnie z kodeksem celnym. Stosuje się następujące kody:

1 — normalny przywóz lub wywóz,

2 — przywóz lub wywóz objęty procedurą celną uszlachetniania czynnego,

3 — przywóz lub wywóz objęty procedurą celną uszlachetniania biernego,

9 — przywóz lub wywóz niezarejestrowany ze zgłoszeń celnych.

Artykuł 10

Rodzaj transakcji

1. Rodzaj transakcji obejmuje różne właściwości wymagane do określenia zakresu handlu towarami w oparciu o zgłoszenia celne, w celu ujednolicenia statystyk handlowych dla celów bilansu płatniczego i rachunków narodowych ze statystykami dotyczącymi innych właściwości o znaczeniu statystycznym.

2. Dane dotyczące charakteru transakcji kodowane są zgodnie z załącznikiem II. Państwa członkowskie stosują kody ujęte w kolumnie A lub połączenie kodów z kolumny A z ich podpodziałami z kolumny B ujęte w tym załączniku.

▼B

Artykuł 11

Preferencyjne traktowanie przywozu

1. Dane dotyczące preferencyjnego traktowania to środki taryfowe wskazane przez kod preferencyjny zgodnie z klasyfikacją ustanowioną w kodeksie celnym.

2. Dane te odnoszą się do preferencyjnego traktowania zastosowanego lub przyznanego przez organy celne.

Artykuł 12

Rodzaj transportu

1. Dane dotyczące rodzaju transportu na granicy oraz rodzaju transportu wewnętrznego kodowane są zgodnie z załącznikiem III.

Rodzaj transportu na granicy określa środek transportu, którym, w przypadku wywozu, towary opuszczają terytorium statystyczne Unii Europejskiej oraz, w przypadku przywozu, którym towary zostały wprowadzone na terytorium statystyczne Unii Europejskiej.

Rodzaj transportu wewnętrznego określa, w stosownych przypadkach, środek transportu śródlądowego, którym towary docierają do miejsca zakończenia transportu, w przypadku przywozu, lub którym opuściły miejsce wysyłki, w przypadku wywozu.

2. Dla danych dotyczących kontenerów stosowane są następujące kody:

0 — jeżeli towary nie są transportowane w kontenerach w momencie przekraczania granicy terytorium statystycznego Unii Europejskiej,

1 — jeżeli towary są transportowane w kontenerach w momencie przekraczania granicy terytorium statystycznego Unii Europejskiej.

▼M1

Artykuł 13

Identyfikacja przedsiębiorstw handlowych

Dane dotyczące przedsiębiorstw handlowych to odpowiedni numer identyfikacyjny przyznany importerowi, w przypadku przywozu, oraz eksporterowi, w przypadku wywozu.

▼B

Artykuł 14

Waluta fakturowania

Dane dotyczące waluty fakturowania pochodzą, w stosownych przypadkach, ze zgłoszeń celnych i są kodowane w następujący sposób:

▼B

0 — jeżeli waluta podana jest w krajowej walucie państwa członkowskiego nienależącego do strefy euro,

1 — jeżeli waluta podana jest w euro,

2 — jeżeli waluta podana jest w dolarach amerykańskich,

3 — jeżeli waluta podana jest w walucie innej niż waluta krajowa państwa członkowskiego nienależącego do strefy euro, w euro lub w dolarach amerykańskich.

ROZDZIAŁ 3

SPORZĄDZANIE STATYSTYK HANDLOWYCH W PODZIALE WEDŁUG CHARAKTERYSTYKI DZIAŁALNOŚCI I STATYSTYK HANDLOWYCH W PODZIALE WEDŁUG WALUTY FAKTUROWANIA

Artykuł 15

Sporządzanie statystyk handlowych w podziale według charakterystyki działalności

1. Krajowe urzędy statystyczne sporządzają roczne statystyki handlowe w podziale według charakterystyki działalności.

2. Jednostkami statystycznymi są przedsiębiorstwa zgodnie z definicją w załączniku do rozporządzenia Rady (EWG) nr 696/93 ([1]).

3. Jednostki statystyczne tworzone są przez połączenie numeru identyfikacyjnego przedsiębiorstwa handlowego zgodnie z art. 13 z jednostką prawną w rejestrze przedsiębiorstw zgodnie ze zmienną 1.7a, o której mowa w załączniku do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 177/2008 ([2]).

4. Aby zapewnić identyfikację przedsiębiorstwa handlowego oraz połączenie z rejestrem przedsiębiorstw, krajowe urzędy statystyczne mają dostęp do danych dotyczących rejestracji i identyfikacji podmiotów gospodarczych, dostarczanych zgodnie z przepisami celnymi Unii Europejskiej. ►**M1** Organy odpowiedzialne za nadawanie numeru w formacie EORI (Economic Operator Registration Identification – numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy), na wniosek krajowych urzędów statystycznych, udostępniają dane znajdujące się w systemie teleinformatycznym, dotyczące numeru EORI, o czym mowa w art. 7 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ([3]). ◄

5. Zbierane są informacje o następujących cechach:

a) obroty handlowe;

b) wartość statystyczna;

c) państwo partnerskie;

([1]) Dz.U. L 76 z 30.3.1993, s. 1.
([2]) Dz.U. L 61 z 5.3.2008, s. 6.
([3]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

▼B

d) kod towaru, zgodnie z sekcją lub dwucyfrowym numerem, podanymi w załączniku do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 451/2008 ([1]);

e) liczba przedsiębiorstw;

f) działalność prowadzona przez przedsiębiorstwo zgodnie z sekcją lub dwucyfrowym kodem statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej (NACE), ustanowionej w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]);

g) klasa wielkości mierzona liczbą pracowników zgodnie z definicjami cech na potrzeby statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw, ustanowionych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 250/2009 ([3]).

6. Zbierane są następujące zbiory danych:

a) procent zgodności między rejestrem handlowym a rejestrem przedsiębiorstw;

b) wartość obrotów handlowych w podziale według rodzajów działalności i klasy wielkości przedsiębiorstwa;

c) udział największych przedsiębiorstw mierzony wartością obrotów handlowych w podziale według rodzajów działalności;

d) wartość obrotów handlowych w podziale według państw partnerskich i rodzajów działalności;

e) handel w podziale według liczby państw partnerskich i rodzajów działalności;

f) handel w podziale według towarów i rodzajów działalności.

7. Pierwszym rokiem referencyjnym, dla którego sporządzane są statystyki roczne, jest rok 2010. Państwa członkowskie dostarczają dane za każdy kolejny rok kalendarzowy.

8. Dane statystyczne przekazuje się w ciągu 18 miesięcy od końca roku referencyjnego.

9. Państwa członkowskie gwarantują, że dane statystyczne dostarczane są w sposób, który uniemożliwia identyfikację przedsiębiorstwa lub podmiotu handlowego w wyniku rozpowszechniania tych danych przez Komisję (Eurostat). Krajowe urzędy statystyczne określają, które dane objęte są klauzulą poufności.

Artykuł 16

Sporządzanie statystyk handlowych w podziale według waluty fakturowania

1. Krajowe urzędy statystyczne sporządzają roczne statystyki handlowe w podziale według waluty fakturowania.

([1]) Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 65.
([2]) Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1.
([3]) Dz.U. L 86 z 31.3.2009, s. 1.

▼B

2. Statystyki te zawierają informacje o następujących cechach:

a) obroty handlowe;

b) wartość statystyczna;

c) waluta fakturowania kodowana zgodnie z art. 14;

d) wartość ogółem oraz w podziale według produktów zgodnie z sekcjami lub działami obowiązującej Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Handlu (SITC), wskazując następujące kody:

1 — surowce z wyjątkiem ropy, zgodnie z SITC sekcja 0-4, z wyjątkiem działu 33,

2 — ropa, zgodnie z SITC dział 33,

3 — produkty wytworzone zgodnie z SITC sekcja 5-8.

3. Pierwszym rokiem referencyjnym, dla którego sporządzane są statystyki roczne, jest rok 2010. Od tego czasu państwa członkowskie dostarczają dane co drugi rok kalendarzowy.

4. Statystyki przekazuje się Komisji (Eurostatowi) w ciągu trzech miesięcy od końca roku referencyjnego.

5. Źródłem danych są informacje zarejestrowane ze zgłoszeń celnych zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 471/2009. Jeżeli jednak waluta fakturowania, w przypadku wywozu, nie jest podana w zgłoszeniu celnym, państwa członkowskie przeprowadzają badanie w celu zebrania danych dotyczących wywozu w podziale według waluty fakturowania, które umożliwi uzyskanie dokładnych danych dla celów statystycznych.

ROZDZIAŁ 4

SZCZEGÓLNE TOWARY LUB PRZEPŁYWY

Artykuł 17

Zakłady przemysłowe

1. Do celów niniejszego artykułu:

a) „zakład przemysłowy” oznacza kombinację maszyn, aparatury, przyrządów, wyposażenia, narzędzi i materiałów, które są przeznaczone do wspólnego działania jako duża jednostka przeznaczona do produkcji towarów lub świadczenia usług;

b) „część składowa” oznacza dostawę dla zakładu przemysłowego, składającą się z towarów, które należą do tego samego działu CN;

▼B

c) kod towaru części składowej tworzony jest w następujący sposób:

(i) pierwsze cztery cyfry to 9880;

(ii) piąta i szósta cyfra odpowiadają numerowi działu CN, do którego należą towary będące częścią składową;

(iii) siódma i ósma cyfra to 0.

2. Państwa członkowskie mogą sporządzać statystyki dotyczące wywozu na poziomie części składowych, pod warunkiem że łączna wartość statystyczna danego zakładu przemysłowego przekracza 3 mln EUR, chyba że są to kompletne zakłady przemysłowe do ponownego wykorzystania. Podawanie ilości jest dobrowolne.

Artykuł 18

Towary wysyłane partiami

1. Do celów niniejszego artykułu „towary wysyłane partiami" oznaczają dostawę części składowych kompletnego towaru w stanie rozmontowanym lub niezmontowanym, zrealizowaną w ciągu więcej niż jednego okresu referencyjnego z przyczyn handlowych lub związanych z transportem.

2. Okres referencyjny w przypadku przywozu lub wywozu towarów wysyłanych partiami może zostać dostosowany w taki sposób, żeby dane rejestrowane były tylko raz, w miesiącu, w którym ostatnia przesyłka jest przywożona lub wywożona.

Artykuł 19

Statki i statki powietrzne

1. Do celów niniejszego artykułu:

a) „statek" oznacza statki pełnomorskie, zgodnie z działem 89 CN, holowniki, okręty wojenne i konstrukcje pływające;

b) „statek powietrzny" oznacza samoloty objęte kodami CN 8802 30 i 8802 40;

c) „prawo własności" oznacza prawo osoby fizycznej lub prawnej do czerpania korzyści związanych z korzystaniem ze statku lub statku powietrznego podczas wykonywania działalności gospodarczej na mocy akceptacji ryzyka związanego z tą działalnością.

2. Statystyki dotyczące handlu zagranicznego obejmują jedynie następujący przywóz lub wywóz statków i statków powietrznych:

a) przeniesienie prawa własności statku lub statku powietrznego z osoby fizycznej lub prawnej mającej swoją siedzibę w państwie trzecim na osobę fizyczną lub prawną mającą swoją siedzibę w państwie członkowskim przywozu. Transakcja ta jest traktowana jako przywóz;

▼B

b) przeniesienie prawa własności statku lub statku powietrznego z osoby fizycznej lub prawnej mającej swoją siedzibę w państwie członkowskim wywozu na osobę fizyczną lub prawną mającą swoją siedzibę w państwie trzecim. Transakcja ta jest traktowana jako wywóz. Jeżeli statek lub statek powietrzny jest nowy, wywóz jest rejestrowany w państwie członkowskim, w którym został on zbudowany;

c) przywóz i wywóz statków lub statków powietrznych przed lub po przetwarzaniu w ramach umowy zgodnie z definicją w załączniku II przypis 2.

3. Statystyki handlu zagranicznego dotyczące handlu statkami lub statkami powietrznymi sporządzane są w sposób następujący:

a) dla statków ilość jest podawana jako liczba jednostek lub w innych uzupełniających jednostkach miary ustanowionych w CN, natomiast dla statków powietrznych – według masy netto i w uzupełniających jednostkach miary;

b) koszty transportu i ubezpieczenia wyłącza się z wartości statystycznej;

c) państwem partnerskim jest:

(i) państwo trzecie, w którym swoją siedzibę ma osoba fizyczna lub prawna przenosząca prawo własności statku lub statku powietrznego, w przypadku przywozu, lub osoba fizyczna lub prawna, na którą przenoszone jest prawo własności statku lub statku powietrznego, w przypadku wywozu, dla przepływów, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b);

(ii) państwo trzecie budowy, w przypadku przywozu, jeżeli nowy statek lub statek powietrzny został zbudowany poza Unią Europejską;

(iii) państwo trzecie, w którym swoją siedzibę ma osoba fizyczna lub prawna posiadająca prawo własności statku lub statku powietrznego, w przypadku przywozu, lub państwo trzecie, w którym odbywa się przetwarzanie w ramach umowy, w przypadku wywozu, dla przepływów, o których mowa w ust. 2 lit. c);

d) okresem referencyjnym dla przywozu i wywozu, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b), jest miesiąc, w którym następuje przeniesienie prawa własności.

4. Na prośbę krajowych urzędów statystycznych organy odpowiedzialne za zarządzanie rejestrami statków i statków powietrznych dostarczają wszystkie dostępne informacje w celu ustalenia zmian w prawie własności statku lub statku powietrznego między osobą fizyczną lub prawną, mającą swoją siedzibę w państwie członkowskim, a osobą fizyczną lub prawną, mającą swoją siedzibę w państwie trzecim.

Artykuł 20

Zaopatrzenie statków i statków powietrznych

1. Do celów niniejszego artykułu:

▼B

a) „zaopatrzenie statków i statków powietrznych” oznacza dostawę produktów przeznaczonych dla załogi i pasażerów oraz produktów niezbędnych do działania silników, maszyn i innego sprzętu na statkach lub statkach powietrznych;

b) statki lub statki powietrzne uznaje się za należące do kraju, w którym swoją siedzibę ma osoba fizyczna lub prawna posiadająca prawo własności statku lub statku powietrznego, zgodnie z definicją w art. 19 ust. 1 lit. c).

2. Statystyki handlu zagranicznego obejmują wywóz towarów dostarczanych z terytorium państwa członkowskiego wywozu przeznaczonych na zaopatrzenie statków i statków powietrznych należących do państwa trzeciego.

3. Państwa członkowskie mogą stosować następujące kody dla towarów przeznaczonych na zaopatrzenie statków i statków powietrznych:

— 9930 24 00: towary sklasyfikowane w dziale CN 1 do 24,

— 9930 27 00: towary sklasyfikowane w dziale CN 27,

— 9930 99 00: towary sklasyfikowane gdzie indziej.

Przekazywanie danych dotyczących ilości jest nieobowiązkowe, z wyjątkiem towarów sklasyfikowanych w dziale CN 27.

Ponadto można stosować uproszczony kod państwa partnerskiego „QS”.

Artykuł 21

Zaopatrzenie instalacji morskich

1. Do celów niniejszego artykułu:

a) „instalacje morskie” oznaczają sprzęt i urządzenia zainstalowane i stacjonujące na morzu poza statystycznym terytorium danego kraju;

b) „towary dostarczane do instalacji morskich” oznaczają dostawę produktów przeznaczonych dla załogi oraz produktów niezbędnych do działania silników, maszyn i innego sprzętu na instalacjach morskich;

c) „towary otrzymane z instalacji morskich lub przez nie wyprodukowane” oznaczają produkty pozyskane z dna morskiego lub podglebia, lub wyprodukowane przez instalację morską.

2. Statystyki handlu zagranicznego obejmują:

a) przywóz, jeżeli towary dostarczane są:

(i) z państwa trzeciego do instalacji morskiej znajdującej się na obszarze, na którym państwo członkowskie przywozu posiada wyłączne prawo do eksploatacji dna morskiego lub podglebia;

▼B

(ii) z instalacji morskiej znajdującej się na obszarze, na którym państwo trzecie posiada wyłączne prawo do eksploatacji dna morskiego lub podglebia, do państwa członkowskiego przywozu;

(iii) z instalacji morskiej znajdującej się na obszarze, na którym państwo trzecie posiada wyłączne prawo do eksploatacji dna morskiego lub podglebia, do instalacji morskiej znajdującej się na obszarze, na którym państwo członkowskie przywozu posiada wyłączne prawo do eksploatacji dna morskiego lub podglebia;

b) wywóz, jeżeli towary dostarczane są:

(i) do państwa trzeciego z instalacji morskiej znajdującej się na obszarze, na którym państwo członkowskie wywozu posiada wyłączne prawo do eksploatacji dna morskiego lub podglebia;

(ii) do instalacji morskiej znajdującej się na obszarze, na którym państwo trzecie posiada wyłączne prawo do eksploatacji dna morskiego lub podglebia, z państwa członkowskiego wywozu;

(iii) do instalacji morskiej znajdującej się na obszarze, na którym państwo trzecie posiada wyłączne prawo do eksploatowania dna morskiego lub podglebia, z instalacji morskiej znajdującej się na obszarze, na którym państwo członkowskie wywozu posiada wyłączne prawo do eksploatowania dna morskiego lub podglebia.

3. Państwa członkowskie stosują następujące kody towarów dostarczanych do instalacji morskich:

— 9931 24 00: towary sklasyfikowane w działach CN 1 do 24,

— 9931 27 00: towary sklasyfikowane w dziale CN 27,

— 9931 99 00: towary sklasyfikowane gdzie indziej.

Przekazywanie danych dotyczących ilości jest nieobowiązkowe, z wyjątkiem towarów sklasyfikowanych w dziale CN 27.

Ponadto można stosować uproszczony kod kraju partnerskiego „QW”.

Artykuł 22

Produkty morskie

1. Do celów niniejszego artykułu:

a) „produkty morskie” oznaczają produkty rybackie, minerały, produkty uratowane i inne, które nie zostały jeszcze wyładowane na ląd ze statków morskich;

b) statki uznaje się za należące do kraju, w którym ma swoją siedzibę osoba fizyczna lub prawna, do której należy prawo własności statku, zgodnie z definicją w art. 19 ust. 1 lit. c).

▼B

2. Statystyki handlu zagranicznego obejmują jedynie następujący przywóz i wywóz produktów morskich:

a) wyładowanie produktów morskich w portach państwa członkowskiego przywozu lub ich nabycie przez statki należące do państwa członkowskiego przywozu ze statków należących do państwa trzeciego. Transakcje te traktowane są jako przywóz;

b) wyładowanie produktów morskich w portach państwa trzeciego ze statków należących do państwa członkowskiego wywozu lub ich nabycie przez statki należące do państwa trzeciego ze statków należących do państwa członkowskiego wywozu. Transakcje te traktowane są jako wywóz.

3. Państwem partnerskim jest, w przypadku przywozu, państwo trzecie, w którym osoba fizyczna lub prawna posiadająca prawo własności statku przywożącego produkty morskie posiada swoją siedzibę, a w przypadku wywozu – państwo trzecie, w którym wyładowywane są produkty morskiego lub w którym osoba fizyczna lub prawna posiadająca prawo własności statku nabywającego produkty morskie posiada swoją siedzibę.

4. Krajowe urzędy statystyczne, o ile nie stoi to w sprzeczności z pozostałymi przepisami prawa unijnego, oprócz dostępu do zgłoszeń celnych mają także dostęp do innych źródeł danych, takich jak informacje dotyczące zgłoszeń zarejestrowanych statków krajowych, dotyczących produktów morskich wyładowanych w krajach trzecich.

Artykuł 23

Statki kosmiczne

1. Do celów niniejszego artykułu:

a) „statek kosmiczny” oznacza pojazd, który jest w stanie wyjść poza atmosferę ziemską;

b) „prawo własności” oznacza prawo osoby fizycznej lub prawnej do czerpania korzyści związanych z korzystaniem ze statku kosmicznego podczas wykonywania działalności gospodarczej na mocy akceptacji ryzyka związanego z tą działalnością.

2. Wystrzelenie statku kosmicznego, którego prawo własności zostało przeniesione z osoby fizycznej lub prawnej mającej swoją siedzibę w państwie trzecim na osobą fizyczną lub prawną mającą swoją siedzibę w państwie członkowskim, rejestrowane jest:

a) jako przywóz w państwie członkowskim, w którym ma swoją siedzibę nowy właściciel;

b) jako wywóz w państwie członkowskim, w którym zakończono budowę statku kosmicznego.

3. Poniższe postanowienia szczegółowe dotyczą statystyk, o których mowa w ust. 2:

a) dane dotyczące wartości statystycznej definiowane są jako wartość statku kosmicznego, z wyłączeniem kosztów transportu i ubezpieczenia;

▼B

b) dane dotyczące państwa partnerskiego obejmują dane dotyczące państwa trzeciego, w którym zakończono budowę statku kosmicznego, w przypadku przywozu, oraz państwa trzeciego, w którym ma swoją siedzibę nowy właściciel, w przypadku wywozu.

4. Krajowe urzędy statystyczne, o ile nie stoi to w sprzeczności z pozostałymi przepisami prawa unijnego, oprócz dostępu do zgłoszeń celnych mają także dostęp do wszystkich dostępnych źródeł danych niezbędnych do zachowania zgodności z niniejszym artykułem.

Artykuł 24

Energia elektryczna i gaz

1. Krajowe urzędy statyczne mogą wymagać, żeby informacje istotne dla rejestrowania przywozu i wywozu energii elektrycznej i gazu między terytoriami statystycznymi państw członkowskich i państw trzecich, oprócz zgłoszeń celnych, dostarczane były bezpośrednio przez podmioty będące właścicielami sieci energetycznych lub gazowych lub zarządzające nimi.

2. Wartość statystyczna przekazywana do Komisji (Eurostatu) może opierać się na szacunkach. Państwa członkowskie informują Komisję (Eurostat) o metodologii zastosowanej do szacunków przed jej zastosowaniem.

Artykuł 25

Towary wojskowe

1. Statystyki handlu zagranicznego obejmują przywóz i wywóz towarów przeznaczonych do celów wojskowych.

2. Państwa członkowskie mogą przekazywać informacje mniej szczegółowe niż wskazano w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 471/2009, jeżeli informacje te stanowią tajemnicę wojskową zgodnie z definicjami obowiązującymi w państwie członkowskim. Wymaganym minimum jest jednak przekazywanie do Komisji (Eurostatu) danych na temat łącznej miesięcznej wartości statystycznej przywozu i wywozu.

ROZDZIAŁ 5

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 26

Przekazywanie europejskich statystyk dotyczących przywozu i wywozu towarów

1. Państwa członkowskie podejmują wszystkie niezbędne środki, aby zagwarantować, że dane przekazywane do Komisji (Eurostatu) są wyczerpujące i spełniają kryteria jakości wyszczególnione w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 471/2009.

▼B

2. Statystyki przekazywane do Komisji (Eurostatu) wyrażane są w walucie krajowej państwa członkowskiego sporządzającego te statystyki.

3. Jeśli miesięczne dane przekazane do Komisji (Eurostatu) zostaną skorygowane, państwa członkowskie przekazują skorygowane dane nie później niż w miesiącu następującym po miesiącu, w którym udostępnione zostały dane skorygowane.

Artykuł 27

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 1917/2000 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2010 r.

Rozporządzenie to stosuje się w dalszym ciągu do danych dotyczących okresów referencyjnych sprzed dniem 1 stycznia 2010 r.

Artykuł 28

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

LISTA TOWARÓW I PRZEPŁYWÓW WYŁĄCZONYCH ZE STATYSTYKI HANDLU ZAGRANICZNEGO

a) złoto monetarne;

b) środki płatnicze obejmujące prawne środki płatnicze i papiery wartościowe, w tym płatności za usługi, takie jak usługi pocztowe, podatki, opłaty za użytkowanie;

c) towary przeznaczone do zastosowania tymczasowego lub po takim zastosowaniu (np. wynajem, wypożyczenie, leasing operacyjny), pod warunkiem spełnienia wszystkich następujących warunków:

— uszlachetnianie nie jest ani nie było planowane ani wykonywane,

— spodziewany czas trwania użytku czasowego nie był ani nie będzie dłuższy niż 24 miesiące,

— nie nastąpiła ani nie jest spodziewana zmiana prawa własności;

d) towary przemieszczające się pomiędzy:

— państwem członkowskim i jego enklawami terytorialnym w państwie trzecim, oraz

— państwem członkowskim i mieszczącymi się na jego terytorium enklawami państw trzecich lub organizacji międzynarodowych.

Do enklaw terytorialnych zalicza się ambasady oraz krajowe siły zbrojne stacjonujące poza terytorium ojczystego kraju;

e) towary używane jako nośniki informacji, w tym oprogramowanie;

f) oprogramowanie pobrane z Internetu;

g) towary dostarczane bezpłatnie, które same w sobie nie są przedmiotem transakcji handlowej, pod warunkiem że przemieszczane są wyłącznie w celu przygotowania lub wsparcia zamierzonej transakcji handlowej przez zademonstrowanie cech towarów lub usług, takie jak:

— materiały reklamowe,

— próbki handlowe;

h) towary przeznaczone do naprawy i po naprawie oraz części zamienne, które są ujęte w planie napraw, oraz wymienione części wadliwe;

i) środki transportu przemieszczające się w trakcie wykonywania pracy, w tym wyrzutnie statków kosmicznych podczas wystrzeliwania statków kosmicznych;

j) towary zgłoszone organom celnym ustnie, które albo mają charakter handlowy, ale ich wartość nie przekracza progu statystycznego 1 000 EUR lub 1 000 kg, albo mają charakter niehandlowy;

k) towary dopuszczone do obrotu po poddaniu ich procesowi uszlachetniania czynnego lub przetwarzania pod kontrolą celną.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

LISTA KODÓW RODZAJÓW TRANSAKCJI

A	B
1. Transakcje, z którymi związane jest rzeczywiste lub zamierzone przeniesienie prawa własności z rezydenta na nierezydenta za wynagrodzeniem (pieniężnym lub innym) (z wyjątkiem transakcji wymienionych w ust. 2, 7, 8)	1. Bezwarunkowe kupno/sprzedaż 2. Dostawy z zamiarem sprzedaży po zatwierdzeniu lub wypróbowaniu, przeznaczone do wysyłki lub dostawy za pośrednictwem agenta komisowego 3. Handel barterowy (wynagrodzenie w naturze) 4. Leasing finansowy (sprzedaż na raty) (1) 9. Inne
2. Zwroty towarów i wymiana towarów nieodpłatnie po zarejestrowaniu pierwszej transakcji	1. Zwrot towarów 2. Wymiana zwróconych towarów 3. Wymiana (np. w ramach gwarancji) towarów, które nie zostały zwrócone 9. Inne
3. Transakcje, z którymi związane jest przeniesienie prawa własności bez rekompensaty finansowej lub innej (np. dostawy humanitarne)	
4. Operacje w celu przetwarzania (2) w ramach umowy (bez przeniesienia prawa własności na przetwarzającego)	1. Towary, które mają wrócić do początkowego kraju wywozu 2. Towary, które nie mają wrócić do początkowego kraju wywozu
5. Operacje następujące po przetwarzaniu w ramach umowy (bez przeniesienia własności na przetwarzającego)	1. Towary powracające do początkowego kraju wywozu 2. Towary niepowracające do początkowego kraju wywozu
6. Szczególne transakcje kodowane na potrzeby krajowych	
7. Operacje w ramach wspólnych programów obronnych lub innych międzyrządowych programów produkcyjnych	
8. Transakcje, z którymi związana jest dostawa materiałów budowlanych i wyposażenia technicznego w ramach umowy budowlanej o generalne wykonawstwo lub w zakresie inżynierii lądowej, dla których nie jest wymagane osobne fakturowanie towarów, natomiast wystawiana jest faktura za całą dostawę objętą umową.	
9. Inne rodzaje transakcji, których nie można sklasyfikować pod innymi kodami	1. Wynajem, wypożyczenie i leasing operacyjny dłuższy niż 24 miesiące 9. Inne

(1) Leasing finansowy obejmuje operacje, w których raty leasingu obliczane są w taki sposób, że obejmują całą lub prawie całą wartość towarów. Ryzyko i korzyści związane z własnością przekazywane są korzystającemu. W chwili zakończenia umowy korzystający staje się prawnym właścicielem towarów.

(2) Przetwarzanie to obejmuje operacje (przekształcenie, zbudowanie, montaż, ulepszenie, renowacja...) mające na celu wytworzenie nowego lub rzeczywiście ulepszonego produktu. Niekoniecznie jest to związane ze zmianą klasyfikacji produktu. Przetwarzanie wykonywane na własną rękę przez podmiot dokonujący przetwarzania nie jest objęte niniejszą pozycją i powinno być zarejestrowane w pozycji 1 kolumny A.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

KODOWANIE ŚRODKÓW TRANSPORTU

Kod	Nazwa
1	Transport morski
2	Transport kolejowy
3	Transport drogowy
4	Transport lotniczy
5	Przesyłki pocztowe
7	Stałe instalacje przesyłowe
8	Transport żeglugą śródlądową
9	Własny napęd